

Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

Aan de kerkenraad van de
Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt)
Capelle aan den IJssel-Noord
T.a.v. scriba br. N.M. Kramer
Bermweg 332
2907 LA Capelle aan den IJssel

Capelle aan den IJssel, 1 maart 2023

WOORDEN VAN AFSCHEID EN ANTWOORD

**namens de gemeente van Gkv Capelle aan den IJssel-Zuid/West
aan de kerkenraad en gemeente van Gkv Capelle aan den IJssel-Noord
in reactie op de brief van Capelle-Noord aan de classis d.d. 7 november 2022**

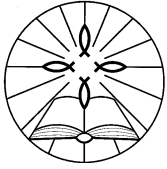
Geliefde broeders in Christus, onze Heer,

Jullie schreven een brief om afscheid te nemen van de classis Rotterdam en daarmee van het kerkverband, ook van ons. Op de classisvergadering in december is al benoemd: er is in de afgelopen jaren zoveel besproken, dat moeten we niet willen herhalen; we nemen nu alleen nog maar afscheid.

Daarbij kijken we, net als jullie, terug op goede jaren. Zeker wij, gemeente en kerkenraad van Capelle Zuid/West, hebben een bijzondere band met jullie. Onze twee gemeentes hebben een gezamenlijke moederkerk, de kerk van Capelle aan de IJssel. Daaruit zijn we 25 jaar geleden als zelfstandige kerken naast elkaar voortgekomen. We delen een lang en rijk verleden en er zijn op persoonlijk en familie-vlak nog steeds veel verbindingen. Ook al was er een periode geweest waarin de beide Capelse kerken wat meer een eigen weg gingen, rond het jaar 2016 is onderling uitgesproken dat we verlangden naar meer verbinding, meer eensgezind kerk zijn in Capelle.

Dat verlangen is er wat ons betreft nog, al heeft het in de afgelopen jaren een stevige deuk gekregen.

Maar zelfs als het onder druk staat door geschade verhoudingen roept het Woord van God ons er naar terug. Want we geloven dat één Heer ons samenbindt. We belijden hetzelfde geloof, we aanvaarden Christus als Heer, we willen leven vanuit dezelfde bron, Gods Woord, en we verwachten ooit eensgezind het feest van de bruiloft van het Lam te vieren.

Gereformeerde Kerk (*vrijgemaakt*)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

Daarom moeten we, wat ons betreft, in liefde en onderlinge aanvaarding samen optrekken, al zijn er verschillen van inzicht.

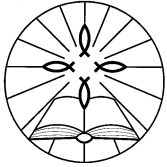
Nu jullie dat niet meer met ons in één kerkverband zullen doen, hopen en bidden we – en willen we ons ervoor inzetten – dat die liefde en onderlinge aanvaarding wel merkbaar blijft in hoe met elkaar omgaan binnen Capelle en bij het gebruik van het gezamenlijke kerkgebouw. We zijn dankbaar dat we daar al een stap in konden zetten door het moderamina-overleg weer op te pakken. We bidden om verder herstel van geschonden relaties en willen, waar nodig, meewerken aan concrete stappen die daaraan kunnen bijdragen.

Hoeveel pijn de breuk tussen onze kerken ook doet, we willen bij dit afscheid jullie opdragen aan de Heer. Jullie zijn overtuigd dat je de weg gaat die de Heer jullie wijst; wij zijn dat voor onszelf ook. Dat tekent de beperktheid van ons denken en oordelen. God is groter dan ons denken en oordelen. Hij gaat zijn goede weg, ook door onze gebrokenheid heen. Daarom kunnen we elkaar, boven ons oordelen uit, van harte Gods zegen toewensen. In het geloof dat Hij ons weer zal verenigen, als het niet hier is dan in zijn eeuwige koninkrijk.

Jullie afscheidsbrief gaat nog één keer in op de redenen waarom jullie het kerkverband verlaten. We willen daar nog kort op antwoorden, om jullie daarmee recht te doen. En omdat we vinden dat er recht gedaan moet worden aan de kerken die ons lief zijn en aan de besluiten die zij genomen hebben. We noemen, reagerend op jullie brief, een aantal punten.

1. De besluiten over vrouwelijke ambtsdragers zijn voor jullie een belangrijke reden de kerkelijke band te verbreken. Uit de veelheid van argumenten en overwegingen noemen jullie vooral dat de ongelijkheid van man en vrouw toegeschreven wordt aan de patriarchale cultuur waaraan God zich eeuwenlang aangepast heeft. Wij menen dat het dieper gaat (en zo ook benoemd is in de discussies): de ongelijkheid is een gevolg van de door God uitgesproken vloek (Genesis 3); die vloek is in Christus overwonnen en die overwinning mag doorwerken in de kerk als zichtbare gestalte van zijn koninkrijk. Wat ons betreft is het goed om te beseffen: die vloek werkte eeuwenlang ook door in ons gezamenlijk lezen van de Schrift op dit punt.

2. Voor jullie is het onmogelijk dat er binnen de kerken rond een onderwerp twee visies naast elkaar aanvaard worden waarvan gezegd wordt: zo kun je de Schrift uitleggen. Dat strijdt, schrijven jullie, met de belijdenis over de duidelijkheid van de Schrift. Je kunt inderdaad niet zeggen 'God zegt twee verschillende dingen'. Dan zou je het 'probleem' in God leggen. Je kunt wel erkennen dat het probleem bij ons ligt: wij zijn zo beperkt dat we niet altijd met zekerheid kunnen zeggen wat God in zijn Woord zegt en daarom ruimte laten voor verschillende uitleg. Dat is niet nieuw. Eerder deden onze kerken dat met betrekking tot de uitleg van het sabbatsgebod, in de uitspraak van de generale synode Zuidhorn 1999. Voor een aantal predikanten en gemeenteleden was dat destijds reden om het kerkverband te verlaten; jullie gemeente is toen gelukkig gebleven.

Gereformeerde Kerk (*vrijgemaakt*)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

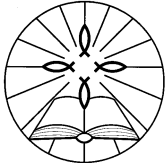
En met betrekking tot vrouwelijke ambtsdragers deed GS Ede 2014 al de uitspraak dat ‘de visie dat behalve mannen ook vrouwen in de kerkelijke ambten mogen dienen vrij bespreekbaar moet zijn zolang er vanuit de Schrift geargumenteed wordt’.

Die ruimte voor vrije bespreking, en daarmee de aanvaarding van tegenstrijdige visies, hebt u, voor zover wij weten, destijds niet bestreden. Laat die ruimte er ook zijn nu verschil in bijbeluitleg leidt tot verschil in kerkelijke praktijk.

3. Jullie schrijven over spanning rond het erkennen van het gezag van Gods Woord en de rol die de exegese daarbij speelt. Daarin hebben jullie gelijk. Wat was het fijn geweest als op alle onderdelen van geloofsleer en ethiek in alle eeuwen er één duidelijke, onomstreden uitleg van de Schrift was geweest. Maar onze God heeft het zo geleid dat zijn Woord geschreven is in een concrete situatie en dat steeds weer mensen in hun eigen concrete situatie dat Woord moeten lezen, begrijpen en aanvaarden. De aanvaarding van het gezag van Gods Woord gaat daarmee altijd via ons begrijpen, dus ook via de uitleg (exegese) van de Schrift. En die is menselijk, dus beperkt. Daarom is er altijd dat voorbehoud: een uitleg kan blijken minder juist of zelfs onjuist te zijn. Dat doen we zonder veel moeite met uitleg die vroeger gegeven werd (bijvoorbeeld de uitleg over de vloek van Cham die onze voorouders graag aanvaardden als gezaghebbend Woord van God om hun slavenhandel te onderbouwen!). Zo moeten we dat in eerlijkheid soms ook doen over uitleg vandaag: bescheiden ons realiseren dat we in ons begrijpen beperkt zijn en dat we niet gezamenlijk tot één uitleg komen. Op zo’n punt komen we dan niet samen tot de conclusie ‘dit is wat God ons hierover met gezag leert’.

4. Gelukkig gaat het daarbij om een beperkt aantal onderwerpen. Over het overgrote deel van de inhoud van ons geloof en de bijbehorende levensstijl hebben we wel die gezamenlijkheid. Dat is een geschenk van Gods Geest. Al eeuwenlang leidt en stuurt hij zijn kerk bij het lezen van de Schrift. We aanvaarden dankbaar de belijdenissen die daaruit zijn ontstaan. De hereniging van GKv en NGK vond vanaf het begin ook zijn basis in de gezamenlijke aanvaarding van de leer van die belijdenissen. En inderdaad, als er in de kerken vragen zijn rond formuleringen in de belijdenis beoordelen we dat gezamenlijk als kerken vanuit de Bijbel. Daarmee nemen we onze eigen belijdenis serieus: “geen geschriften van mensen, hoe heilig de schrijvers ook geweest zijn, mag men op één lijn stellen met de goddelijke Schriften” (NGB art. 7). Dat geldt ook voor de aanvaarde belijdenissen. De bepaling in de kerkorde dat ‘een geschil over het belijden wordt beoordeeld vanuit de Bijbel’ wil recht doen aan die belijdenis: de Bijbel heeft het hoogst gezag.

5. Wat jullie in drie korte alinea’s schrijven met betrekking tot de kerkorde is ook onze overtuiging. We herkennen dat in de kerkorde die onlangs voor de Nederlandse Gereformeerde Kerken is vastgesteld. Ook wat jullie schrijven in de alinea over ‘bindend karakter van de kerkorde’. Maar op dat punt is jullie toepassing niet terecht. Het recht in de kerk beschermt inderdaad tegen de willekeur van mensen of van een klein college zoals een kerkenraad.

Gereformeerde Kerk (*vrijgemaakt*)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

Daarom beoordeelt het 'meest dichtbij kerkverband' (nl. de classis) bij een aantal zaken of de kerkenraad wel juist handelt (bijvoorbeeld bij de afzetting van een predikant vanwege dwaalleer). Dit principe blijft ook in de nieuwe kerkorde gehandhaafd.

Nieuw is alleen dat datzelfde dichtbij kerkverband (de regio) nu ook mag beoordelen of de kerkenraad juist handelt door op onderdelen af te wijken van een landelijke afspraak (waarbij uiteindelijk de synode nog meer kan beoordelen of de regio daarin juist gehandeld heeft). In alle gevallen vindt de enkeling of de gemeente bescherming bij een kerkelijke vergadering tegen een eigenmachtig optreden van de kerkenraad of de dwaalleer van een enkele predikant.

Zoals gezegd, we nemen wat ons betreft kerkelijk afscheid met het gebed: á Dieu, ga met God en Hij zal met jullie zijn, tot wij weer elkaar ontmoeten en in zijn Naam elkaar begroeten!

namens de kerkenraad,

ds. Rob Vreugdenhil, 1^e preses

Erik Korts, scriba